

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. LIII. Instrumentum consensus translationis pensionis non subscriptum
contra formam statuti vtrum sit validum. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

Tract. de Pensionib. Eccl. Cap. LII. 151

in publica Ordinatione, presentibus Canonicis, Notario & Cancellario Episcopali, qui ipsa collatione Tonsuræ rogatus fuit, & instrumentum concessit duobus testibus munitum; ideo præsumendum est hoc fuisse factum de licentia proprii Episcopi; vt decisum fuit in terminis pensionis apud Cæsar. de Grass. decis. 87. aliis unica, de præsumpt. Quod notandum est, quia hoc aliàs à me fuit magna cum anxietate quæsitum à quodam, qui suas Dimissoriales Literas amiserat.

- 24 Octava exceptio, cum Pensionarius egisset ad declarationem Censurarum aduersus Titularem ob non solutam pensionem, à qua declaratione Titularis appellauerat, & causa appellationis commissâ fuisset cum clausula, sine retardatione solutionis pensionis arbitrio Rota, decisum quidem fuerat Titularem, non obstante exceptione paupertatis per eum allegata, non esse audiendum; cum illa clausula eius sit efficacia, vt non admitat appellentem, nisi prius pensionem persoluerit; tamen Rota negotio melius perpenso, ex æquo & bono admisit appellentem, eumque à censuris absoluit, quia probatum fuerat debitorem pensionis viuere ex elemosynis: & ideo cum probatio paupertatis depēdeat ex Iudicis arbitrio, Glof. in authent. prætereā, in verbo, locuples, C. unde vir & vxor. & ibi DD. Rota decis. 202. part. 2. diuers. & Arbitriū autem operatur vt aliquid remittatur de iuris rigore Barbof. claus. 10. num. 4. Ideo Rota stante impossibilitate executionis dedit Absolutoriam dicto Titulari pensionis debitori cum reincidentia tamen, quatenus in futurum non satisfaceret; vt decisum fuit apud Caualer. decis. 78. & 120.

- 27 Nona exceptio est exceptio consolidationis, quia vt superius dictum est cap. 45. num. 28. & sequent. quando Pensionarius obtinuit regressum ad beneficium pensione grauatum, si illum obtinuerit irreuocabiler, pensio extinguitur per consolidationem, sicut vltusfructus, aut alia seruitus, per acquisitionem proprietatis.

Et ideo si Pensionarius obtinuerit prouisionē ad sui fauorē de beneficio pensione grauato, & beneficiū illud postea euictū fuerit, pensio reuiuiscit, quia ius sibi quæsitū fuerat reuocabiler: & Sed hoc est verum, quando Pensionarius ignorabat alteri meliora iura super illo beneficio competere: nam si

hoc sciisset, & nihilominus de illo beneficio sibi prouideri curasset, illo casu pensio non reuiuisceret, immo prorsus extincta remaneret: vt explicat Gigas in tract. de pens. quest. 49. num. 8. & Et propterea si Pensionarius sciens se non legitime declarasse Regressum, & per consequens sibi non competere ius, adeptus fuerit possessionem beneficii pensione grauati; vigore talis Regressus non legitime obrenti, seu declarari, pensio extincta manet, adinstar vltusfructus, qui non reintegratur quando proprietates per vltusfructuarium acquisita, fuit reuocata, si ipse sciuerit alium habere meliora iura, & eo non obstante, possessionem bonorum, super quibus vltusfructus debetur, adeptus fuerit: Glof. & DD. in l. si maritus, C. de inoffic. testament. Tiraquell. de Retract. lignagier, §. 1. glof. 7. num. 69. & sequent. & sicut rescissa per querelam hæreditatis aditione, actiones pristina reuiuiscunt; d. l. si maritus, & Sed hoc intelligitur, quando Pensionarius adeptus est nulliter possessionem beneficii pensione grauati, sciens quidem, sed cum fraude & dolo, se non habere ius in illa obtentione, vel possessione beneficii grauati pensione; & non sufficit quod simpliciter sciat, vel scire debeat titulum per eum acceptatum, esse nullum, vel resolubilem, nisi vltius faciendo talem actum, delinquat, & sit in dolo; hoc enim tantum casu verum est, quod in penam sui delicti actio non reuiuiscat: arque ita quando adest simplex scientia vltusfructuarij, aut hæredis, iura sua per aditionem confundentis, actiones reintegrari; nisi adlit delictum, & dolus, ita vt non sufficiat sola culpa sine dolo & delicto, tradunt omnes, videlicet Cyn. in d. l. si maritus, & Bald. sub n. 1. Angel. Salycet. & Castrenf. & omnes sub num. 2. Tiraquell. d. §. 1. glof. 7. n. 71. & sequent.

Excluditur autem dolus, si in adeptione pensionis Pensionarius fuerit protestatus, quod non intendit capere possessionem nisi si & quatenus illa sibi debeat, & quod non intendit sibi præiudicare quoad pensionem sibi debitam, quatenus acquisitio illius beneficii suum non fortiatur effectum, & cum aliis clausulis præseruatiuis amplissimis: atq; ita iuxta supradicta resolutum fuit per Rotam Romanam in vna Casaraugustana pensionis corā Eminentissimo Pamphilio die 13. Nouemb. 1591.

C A P V T XLIII.

ARGVMENTVM.

INSTRUMENTVM consensus translationis pensionis non subscriptum, contra formam Statuti, vtrum sit validum? Quid possit exceptio non iuris Titularis appositâ per Pensionarium ipsi Titulari cedenti beneficium pensione grauatum. De clausula, Etiam si nullum ius, &c. De discordia inter translationem & reservationem pensionis. De pensione expedita per Breue Apostolicum. Cardinalis vtrum comprehendatur in translatione pensionis impositæ super beneficio per eum posfesso. De periurio tam per Pensionarium, quàm Titularem commissio. Pensio vtrum possit imponi super præbenda Pœnitentiarij: & vtrum ista circumstantia sit exprimenda.

SVMMARIVM.

- 1 Consensus præstitus pro translatione pensionis vtrum subiaceat Statuto requirenti subscriptionem Notarij & testium in quolibet instrumento.

- 2 Instrumentum quauis sit nullum ob defectum subscriptionis, contractus tamen potest esse validus.
3 Res spirituales non deducuntur in commercium, & propterea dispositio Statuti requirentis subscriptionem

scriptionem Partium & testium, in illis non habet locum.

- 4 In translatione pensionis ius non confertur à transferente, sed à Papa concedente.
- 5 Exceptio quod Titularis nullum habet ius, an sit admittenda? & quomodo hac exceptio differat ab ea in qua opponitur de non iure Pensionary.
- 6 Allegatio Lapi 69. non habet locum in pensione.
- 7 De clausula, etiam si nullum, &c. & de eius efficacia.
- 8 De cancellatione illius clausula interueniente in rescripto.
- 9 Si discordia sit in Supplicatione pensionis, & in Bullis, quid agendum sit.
- 10 Si ad sit diuersitas Summa in reservatione pensionis, & illius translatione, quomodo translatio subsistat.
- 11 Expeditio pensionis per Breue valida est, & executioni demandanda.
- 11 Eadem est vis Breuis, & Literarum expeditarum.
- 13 Facultas transferendi pensiones utrum possit retorqueri contra Cardinales possidentes beneficia pensioni supposita.
- 14 Generalis locutio non comprehendit Cardinales.
- 15 In Indulto transferendi pensiones non attenditur qualitas persona, sed tantum qualitas beneficii.
- 16 Cardinales non sunt speciali nota digni in materia in qua nullum habent priuilegium particulare.
- 17 Sermo generalis comprehendit omnes qui in subiecta materia non sunt specialiter priuilegiati.
- 18 Titularis agens ad nullitatem pensionis non obtenta dispensatione iuramenti, repellitur exceptione perituri.
- 19 Perituri Titularis agens ad nullitatem pensionis, non excusatur, quamuis dicat se agere nomine Ecclesie pro illius exoneratione.
- 20 Si in uno contractu plura sunt iuramenta, tot requiruntur dispensationes quot sunt iuramenta.
- 21 Quibus clausulis utendum sit ut omnia iuramenta eiusdem contractus in una supplicatione contineantur.
- 22 Perituri utrum non solum sit à limine Iudicii repellendus, sed etiam à suis beneficiis & pensionibus remouendus.
- 23 Ut ex perituri incurratur pena priuationis, requiritur quod perituri sit iudiciale.
- 24 Pensionarius perituri non amittit sua beneficia ipso iure, sed requiritur sententia declaratoria.
- 25 Pensionarius perituri non amittit pensiones si de illarum priuatione non fuerit facta specialis expressio in sententia priuatoria.
- 26 Penitentiarius videtur quodammodo habere curam animarum.
- 27 Litera pensionis debent regulari iuxta Literas beneficiales.
- 28 Officio Penitentiarii nulla incumbit cura animarum nisi illi sit annexa Ecclesia Parochialis.
- 29 Penitentiarius potest audire confessiones sine noua licentia, & est improprie Parochus totius Diocesis.
- 30 Per unionem Canoniciatus factam officio Penitentiarii non supprimitur titulus Canoniciatus, quia unio non fuit facta extinctiue.

Decima exceptio consistit in defectu subscriptionis Notarij & testium in instrumento translationis pensionis: quæ tamen subscriptio requiritur ex statuto particulari illius loci in quo contractus fuit celebratus, prout requiritur & obseruatur in præfenti ciuitate Auenionensi nomi-

natum ex Regulameto Eminentiissimi Cardinalis de Armeniac, cuius inobseruatia reddit contractum nullum & inualidum, ex notatis per Marefcot. lib. 2. var. resolut. cap. 29. Quamuis tamen Instrumentum quidem inualidum, contractum tamen validum esse dicat Cacer. lib. 2. var. resolut. cap. 30. n. 39. & seqq.

Verum ista exceptio non suffragatur opponenti illam, nec inualidam reddit pensionis translationem, quamuis non subscriptam, t quia hoc in casu non agitur de instrumento vel contractu obligatorio, cum non tractetur de re quæ possit in stipulationem deduci, cum pensiones non sint in commercio nostro quoad translationem; Bald. conf. 104. in princip. lib. 1. & in omnibus similibus spiritualitatem concernentibus, aut illi annexis, aut ab ea dependentibus, semper intelligatur & apponi soleat conditio, si Summo Pontifici placuerit: ut ibid. dicit Bald. num. 2. versic. sane merum imperium. t Et similes pensionum reservationes, vel translationes dependent à Papa, & non à partibus; & ubi Partis exigitur, vel adest consensus, magis à Pontifice quis dicitur rem assequi, cum sine eo Partes nihil tale possint; teste Cassador. decis. 4. de locato, num. 5. Ex quibus sequitur quod si quis habeat Indultum transferendi pensiones coram Notario & testibus, prout habent milites Sancti Petri, & alij plurimi, & translatio coram Notario facta fuerit absque subscriptione instrumenti, ex statuto requisita, nihilominus translatio valida est, ut decisum testatur Coccin. decis. 455. n. 7.

Vndecima exceptio est quod resignanti, & pensionem super beneficio sibi reservanti, nullum ius competere, & sic resignatione nulla existente, pensio quoque nulla sit. Hac exceptio diuersa est ab illa, quam superius exposuimus num. 5. cap. 52. in quinta Exceptione: Siquidem ibi locuti fuimus de exceptione non iuris aduersus Pensionarium, nunc autem agimus de exceptione non iuris aduersus Titularem, qui resignans sibi pensionem reservauit; quia paria sunt non cedere, & inutiliter & inualide cedere: Paris. de resignat. lib. 6. quest. 2. n. 105. Achill. de Graffis decis. 3. de pens. alias 418. Verall. decis. 300 p. 2. Rota decis. 337. n. 1. p. 3 recent & decis. 356. ead. part. 3. t ubi dicitur, quod allegatio 89. Lapi, qui vult quod possessor triennalis non teneatur iustificare titulum sui authoris, non habet locum in pensione, cum inuenit dumtaxat eum qui succedit in titulo beneficii, qualis non est Pensionarius. t Sed hoc casu ad euitandas lites, apponitur quandoque clausula in rescripto, etiam si nullum ius illi competere, pensio ex voluntate Summi Pontificis solui debeat. Garf. de benef. part. 1. c. 3. n. 132. & vide infra cap. 63. n. 10.

Sed quid dicendum si clausula illa, etiam si nullum ius, &c. fuerit cancellata in corpore rescripti, & remanserit sine cancellatione in clausulis ipsius, utpote quod verbum, nullum, fuerit cancellatum, ita ut remaneant solum verba sequentia, si dicta resignanti ius competat? in quo dubio fuit resolutum, resignantem, seu cedentem, non teneri iustificare ius cessum, & ab illa iustificatione liberari per illam clausulam, quamuis in corpore rescripti deletam, quia cum fuisset relicta, & non deleta in clausulis, præsumebatur deleta per errorem in corpore rescripti: atque ita decisum fuit apud Pureum decis. 228. lib. 1. Paris. d. lib. 6. cap. 2. n. 104.

Si autem ad sit discordia inter supplicationem, & Literas seu Bullas, non debet iudicari iuxta contenta in supplicatione, sed dumtaxat iuxta contenta in Literis seu Bullis, in quibus consistit perfectio

perfectio Gratia: vt fuit decifum apud Cafar. de Graff. decif. 7. & 47. & nota est Regula Cancellaria: 26. de non iudicando iuxta formam supplicationis, sed Literarum expeditarum; in qua Regula Scribentes copiofius hanc materiam examinant.

10 Præterea fi adfit diuerfitas summæ in pensionis referuatione, & in illius translatione, talis diuerfitas non nocet, fi translatio facta fuerit relatiuè ad illam pensionem, quia cum constet de intentione Partium, quod voluerint translationem fieri iuxta formam sub qua referuatio facta fuit, & relatiuè ad ipsam pensionis constitutionem, nihil interest; quamuis translatio facta fuerit de pensione ducatorum 120. & pensionis referuatio effer tantum de scutis 112. vt fuit decifum per Rotam decif. 598. num. 2. part. 4. recent.

11 Duodecima exceptio petitur ex non expeditione Literarum; de qua licet superius copiofa actum fuerit, remanet tamen dubium quid dicendum fit, quando non quidem Literæ fuerunt expeditæ, sed solum Breu. Sanctissimi D.N. Papæ. (Breuium, & Literarum Apostolicarum seu Bullarum hæc est differentia; quia Literæ Apostolicæ expediuntur apertæ & parentes: Breuia verò, siue Gratiarum, siue Iustitiam contineant, expediuntur clausa, & non aperiuntur donec persona ad quam diriguntur, illa solemmniter aperiri faciat, & tali modo clausura conficitur, vt ex apertione nulla sequatur læsio sigilli sub annulo Piscatoris appofiti.) Sed tamen dum ageretur de pensione imposita & referuata per Breue, fuit resolutum illam expeditionem factam per Breue, habere eandem vim quam haberent Literæ Apostolicæ formiter expeditæ, apud

12 Puteum decif. 149. lib. 1. f. & eandem, ac non minorem esse vim Breuis & Literarum expeditarum testatur Gonzal. ad Reg. mensum. gloss. 59. num. 16.

• Rebuff. in praxi. tit. de Breui Apostolico, vbi æquiparat Breue Bullæ expeditæ per Cameram. Sed aduertendum est quod vt Breue sortiatur effectum, debet præsentari illi cui dirigitur, ex Rota in recent. part. 8. decif. 26. num. 8.

13 Decimatercia exceptio, quod translatarius non possit exigere pensionem translatam in præiudicium Cardinalis possidentis beneficium pensione translatam grauatam, cum facultas transferendi pensiones non videatur comprehendere illas quæ debentur per Cardinales, etiam si pensionis translatio concessa fuerit alteri Cardinali: f. siquidem

14 latio concessa fuerit alteri Cardinali: f. siquidem certum est Cardinales esse speciali nota dignos, & quod in constitutione generali non comprehenduntur: Gig. de pens. 9. n. 11. vnde Cardinales, qui non ligantur Regula 2. Cancellaria, nec Extrauaganti, Inimula, de electione, nec Regula de Idiomatica, nec multis aliis constitutionibus, de quibus Gonzal. ad Reg. Mensum gloss. 24. num. 67. & seqq. cum in indulto transferendi non fuerit facta mentio Cardinalis, non videtur quod illud afficiat Cardinales, ex l. apud Labeonem, §. ait Prator, ff. de in iur. Mantic. de tacit. conuent. lib. 3. tit. 2. n. 40. Lapus alleg. 70. Sapè vidi, n. 7. versic. & quæ specialit.

15 His tamen non obstantibus, verius est in generali facultate transferendi, contineri etiam pensiones, quæ super beneficiis possessis per Cardinales impositæ reperiuntur: quia in indulto transferendi non inspicitur qualitas personæ, quæ pensionem soluere debet, sed Ecclesiæ: idque optima ratione, quia pensio quoad Ecclesiæ, est onus & grauamen ipsius Ecclesiæ reale & perpetuum, quandiu durat pensio: quod verò ad Titularem, est onus temporale, videlicet quandiu ipse Ecclesiæ

possidet, & facultas transferendi prorogata feruitatem semel impositam in præiudicium Ecclesiæ: illud verò præiudicium quod infertur Cardinali Titulari, est secundarium & euentuale, quia contingere potest quod Cardinalis dictam Ecclesiæ possidens tempore translationis, citò moriatur, & sic attendi debet qualitas Ecclesiæ, non qualitas possessoris beneficij.

16 Quod autem dicitur, Cardinales esse speciali nota dignos, verum est dum agitur de aliquo casu, in quo Cardinales habent priuilegium, prærogatiuam, aut rationem specialem; vt dicit Ferret. consil. 314. num. 11. & 12. vbi dicit; quod quando qualitas Cardinalis potest adesse, & abesse tempore vacationis, non est illius facienda expressio. Et quamuis Ancharan. allegetur in contrarium, consil. 297. tamen illum male locutum fuisse testatur Ruyn. consil. 4. num. 19. vol. 5. & ideo Cardinales habentes pensiones actiuas, siue passiuas, debent contineri in hac materia pensionum; cum in generali dispositione comprehendantur etiam personæ, quæ non sunt specialiter priuilegiatæ in illa materia: l. in fraudem, §. finali, vbi DD. ff. de milit. testam. Rip. in l. 1. n. 60. ff. de vulg. & pupill. substit. Gabriel. consil. 20. num. 2. lib. 2. Nat. consil. 420. n. 20. Decius consil. 3. ante n. 2. Et vt quæstionem istam concludamus, sufficit quod ita resolutum fuit per Rotam apud Viuian. de Inuopatron. decif. 91. 92. & 93. quæ vltima est inserta apud Duran. decif. 67. per rotam, in quibus decisionibus multa huius resolutionis fundamenta adducuntur, quæ hic repetere superfluum esset.

18 Decimaquarta exceptio est periurij, quæ diuersimodè considerari potest: videlicet in persona Pensionarij, vel in persona Titularis qui pensionem soluere debet. Quoad Titularem, si agat aduersus pensionarium ad nullitatem pensionis, repellitur à limine iudicij, opposita periurij exceptione: quod generale est in quocunque periurij crimine irretito, Clar. in §. periurium, nrm. 1. versic. præterea periurus. Farinac. plures allegans de falsit. & simulat. q. 160. n. 176. Et idèd cum debitor pensionis promiserit cum iuramento se pensionem suo tempore soluturum, cum obligatione de non contrahendo, dicitur promissioni & iuramento contrahere, agendo ad nullitatem, non obtenta prius absolutione à iuramento. Socin. sen. consil. 38. n. 1. vol. 3. f. Neque potest excusari si dicat se agere nomine suæ Ecclesiæ, vt illam liberet ab onere pensionis, cum durante vita illius, sit potius onus Rectoris, quàm Ecclesiæ; maxime cum agatur de iuramento quod seruari potest sine dispendio salutis æternæ: Rota apud Picum decif. 53. n. 6. post Commentaria ad statum Vrbis.

19 Quod adeo verum est, vt secundum multorum sententiam procedat, quando plurima erant iuramenta, etiam in eodem contractu præstita, si non petita fuerit absolutio à singulis iuramentis, veluti si quis iurauerit non contrahere, & non petere absolutionem, & obtenta non vti; hoc enim debet exprimi in rescripto absolutionis à iuramento, vt in terminis pensionis decifum fuit in Rota coram Platò, in Clusina pensionis 18. Iunij 1590. inserta apud Marches. de commiss. part. 1. fol. 570. n. 67. Parif. consil. 43. n. 15. lib. 1. Felin. in c. constitutus, n. 14. versic. amplius dicò: de rescript.

21 Verum huic obiectioni succurritur, tam per clausulam, quæ per prudentes practicos in supplicatione apponi consuevit, videlicet non obstantibus quibuscunque iuramentis, etiam duplicibus, vel de absolus

absolutionem huiusmodi non impetrando, & impetrata non recendo, &c. tum etiam per alias clausulas veluti per clausulam, quorum tenores, &c. aut clausulas relativas ad instrumentum, in quo instrumentum reperitur appositum: quia hoc sufficit, ut non sit petenda absolutio à pluribus iuramentis in eodem contractu promissionis pensionis appositis: & ita intelligenda est supradicta decisio: ut probat Marefcot. lib. 2. var. resolut. cap. 84. n. 6. Zacch. post tract. de oblig. Camer. decis. 129. n. 4. & decis. 179. n. 19.

22 Sed dubitari potest, utrum Titularis sic agens non obtemperante dispensatione iuramenti, non solum à limine iudicii sit repellendus, sed etiam utrum beneficiorum priuationem incurrat propter periurium? In hac quaestione locus est priuationi beneficij, si ob periurium in non soluendo pensionem, contra illum per viam denunciationis actum fuerit, & actio destinata sit ad priuationem, ut testatur Farinac. de falsis. & simulat. quæst. 160. n. 203. & 204.

23 Quamvis deinde num. 208. se restringat ad periurium iudiciale, ita quod in alio non sit locus pœnæ priuationis: quod etiam dixit Staphil. in tract. de liter. Grat. in tit. de var. modis vacationum, in tit. quis veniat priuand. benef. n. 8. in fine, ubi dicit, quod Signatura non dat pro periurio priuationem beneficiorum, nisi periurium sit iudiciale: sed hoc casu contra non soluentem prodita sunt alia remedia, nempe Regressus, aut viæ executiæ, vel etiam mandati de manutenendo, & alia de quibus superius fusi actum est. Et hæc de Titulari non solvente, aut ad pensionis nullitatem agente, non obtemperante dispensatione iuramenti.

24 Quoad Pensionarium verò non potest ad materiam nostram quaestio adaptari, cum ille non egeat dispensatione iuramenti, quia non est obligatus Titulari cum iuramento: sed quaestio concernit generalem dubitationem, videlicet utrum periurus incurrat priuationem beneficij? In qua verius est illum non incurrare ipso iure, sed requiri sententiam declaratoriam, ut probat Garf. de benefic. part. 1. cap. 10. num. 167. ubi hanc communem opinionem esse probat: † & propterea

25 Pensionarius non amittit, beneficia si quæ possideat, nisi priuatur per sententiam; neque pensiones, nisi illud in sententia exprimat; cum superius comprobatum fuerit quod in pœnalibus, & in materia priuationis, appellatione beneficiorum pensiones non contineantur; de qua materia pri-

uationis beneficiorum propter periurium, videndus est Barbof. in cap. querelam 10. de iurcur.

Decima quinta exceptio est, quod gratia pensionis imposita super præbenda, vel Canonicatu Pœnitentiarij, est subreptitia, ex eo quod in illa non fuit narratum pensionem fuisse impositam super Pœnitentiaria: quia cum Pœnitentiarij administrent Sacramentum Pœnitentiæ, videntur habere curam animarum: & propterea dici possit, quod illius curæ expressio fieri debuisset in reservatione pensionis. † Quod confirmatur, quia sicuti in im-

27 petratione præbendæ Pœnitentialis, illa qualitate tacita, non suffragantur Literæ; ita nec in concessione pensionis, cum Literæ pensionis debeant regulari iuxta Literas beneficiales: Gigas de pens. quæst. ultima. num. 13.

Sed tamen ista exceptio non est fundata, cum 28 verius sit officio Pœnitentiarij nullam incumbere curam, nisi cum hac qualitate concurrat Parochia: Gloss. in Clement. dudum, in verbo, impediam, de sepult. dicens, quod licet Fratres Prædicatores, vel Minores ex privilegio exercere possint ea quæ sunt fori pœnitentialis, non tamen ideo censentur Curati, quia neque illi ad hoc munus exercendum adstricti sunt, neque Parochiani ad illos in foro pœnitentiali accedere tenentur: & ita determinat Gomef. ad Regul. de Idiomate, quæst. 1. column. 3. versic. ex quo aliud: fol. mibi 123. † quamvis Pœnitentiarium esse 29 veluti Parochum totius Diocesis dixerimus tom. 1. quæst. benefic. part. 2. cap. 3. §. 11. num. 31. quod etiam dixit Barbof. in tract. de Canon. cap. 26. num. 2. Ideo posse audire Confessiones sine noua licentia Episcopi, ut ibidem diximus, & in praxi observari fecimus: tamen nomen Parochi illi competit improprie, & sic non est Parochus, sed quasi Parochus. † Et licet verum sit, Literas pensionis 30 regulandas esse ad instar Literarum beneficialium, ut dicit Gig. de pens. quæst. 100. num. 13. non tamen ex eo sequitur, quod eadem taciturnitas quæ reddit gratiam Pœnitentiariæ subreptitiam, si non exprimat; reddat etiam gratiam pensionis super ea impositam, nullam & inualem; cum titulus & pensio multum inter se diuersa sint, tam quoad naturam, quam quoad expressionem: & ideo pensio imposita super præbenda vnita officio Pœnitentiarij, est valida; quamvis illius officij mentio facta non fuerit; maxime quia præbenda vnita non fuit Officio extinctiue, nec per eam extinctus fuit titulus Canonicatus: ut fuit decisum per Rotam apud Coccin. decis. 328. per totam.

CAPVT LIV.

ARGVMENTVM.

DE gratia pensionis per Papam in supplicatione deleta & cassata, & per successorem in Pontificatu concessa absque expressione huius denegationis. Translatio pensionis facta in mortis articulo per balbutientem utrum sit valida? aut si sit ita infirmus, ut modò respondeat affirmatiue, & paulò post negatiue? Quid si Notarius dicat se lacerasse memoriale translationis? Utrum cancellatio instrumenti erronea illius executionem impediat? Quomodo executio pensionis possit impediri, si per sententiam vulnerata sit, etiam si adsit pro Pensionario Cameralis obligatio. De nullitate opposita per viam exceptionis, quod obstat executioni Cameralis obligationis.